Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Seraphici profundissimiq[ue] doctoris ordinis fratru[m] mino[rum] diui Bonaue[n]ture cardinalis [et] sancto[rum] cathalogo ascripti op[us] no[n] minus subtilissimu[m] q[uam] speculatiuu[m] sup[er] ...

Johannes Bonaventura <Kardinal, Heiliger>

[Nuremberga], [1515]

Rubrice sancti Bonaventure in secundum librum sententiarum

urn:nbn:de:bsz:31-332944

Visual Library

Utrū bō baduerit tot virtutes ante lapsum quot habuit post lapsum. q.j.c
Utrū dona gratuita eque magne fuerint efficacie in boīe ad merendū āñ lapsum sicut sunt post lapsum. q.ij.f
Distin. xxx. Utrū corruptio quā videmus in humana natura insit ei ex sue ꝓditionis primordio an ex pcti merito. q.j.a
Utrū merito prime trāsgressionis humana natura fuerit corrupta penaliter tm̄ an etiā culpabiliter. q.ij.b
Utrum originale pctm̄ sit ꝓcupiscētia. q.j.c
Utrum originale pctm̄ sit ignorātia. q.ij.d
Utrum aliquid transeat in veritatē humane nature p actū generatiue. q.j.e
Utrum aliquid transeat in veritatē humane nature mediante opere nutritiue. q.ij.f
Distin. xxxj. Utrū aīa sensibilis in boībus sit a generāte. q.j.a
Rōne cuius partis primo insit aīe pctm̄ originale. q.ij.b
Utrum maior sit infectio generatiue per originale q̄ alterius potentie. q.iij.c
Utrum aīa inficiatur a carne. q.j.d
Utrū originale cōtrahat in aīa ex carne ex aliquo appetitu t voluntate aīe. q.ij.e
Distin. xxxij. Utrū caro ipsa inficiat ex propagatione tm̄, vel ex ꝓpagatione t libidine. q.iij.f
Utr baptism⁹ deleat originale q̄tū ad culpā q̄ est i mēte. q.j.a
Utrū originale pctm̄ p baptismū deleri habeat quātū ad camem que est in carne. q.ij.b
Utrū ꝓcupiscētia sit in aīa vel in carne tāq̄ in subiecto. q.j.c
Utrū a deo sit ꝓcupiscētia tanq̄ a principio. q.ij.d
Utrum illā maculā quā anima contrahit ex carne deus debeat sibi imputare. q.j.e
Utrū deceat diuinā iusticiā aīam tali carni infundere. q.ij.f
Distin. xxxiij. Utrum pctā parentū proximoꝝ filijs imputent t ad eos trāsmittantur. q.j.a
Utruz prim⁹ parens p posteris suis satisfacere potuerit sicut potuit eos ex culpa sua viciare. q.ij.b
Utrum originale in oībus reperiat equaliter. q.j.c
Utrū sit ponere vnū originale vel plura. q.ij.d
Utrum paruuli decedentes in solo originali puniantur pena ignis materialis. q.j.e
Utrum paruuli decedentes in solo originali puniant aliquo doloze interiori. q.ij.f
Distin. xxxiij. Utrum malum sit a bono vt ab origine. q.j.a
Utrum malum sit a bona cā vtpote a voluntate vt efficiēte vel deficiēte. q.ij.b
Utrū malum sit a bono ſm intētionē vel ꝓeter. q.iij.c
Utrū aliqō malum sit ab oī bono sequestratum. q.j.d
Utrū malū siue malicia sit in bono sibi opposito. q.ij.e
Utrz malū sit i bono tāq̄ aliqs bit⁹. an sit pura ꝑuatio. q.iij.f
Distin. xxxv. Utrum pctm̄ aliqō bonū habeat corrūpere. q.j.a
Utrū pctm̄ sit ipsa corruptio passio essentialr loquēdo. q.ij.b
Utrū pctm̄ ex hoc q̄ corrūpit bonū ꝓriet bono increato. q.iij.c
Utrū p quodlibet malū habeāt ista tria. s. modus spēs t ordo corrumpi simul t inseparabiliter. q.j.d
Utrū hec tria p quodlibet pctm̄ corrūpant equaliter. q.ij.e
Utrū p malū ꝓtingat hec tria corrūpi totaliter. q.iij.f
Distin. xxxvj. Utrum peccatū sit pena pcti. q.j.a
Utrū passiones aīe sint pene tm̄. an pene simul t pcā. q.ij.b
Utrū ꝓtigat̄i aliquo ponere culpā sine pena subsequēte. q.j.c
Utrū pena possit esse in aliquo sine culpa p̄cedēte. q.ij.d
Utrum aliqua pena sit a deo. q.j.e
Utrum oīs pena sit a deo. q.ij.f
Utrum oīs actio ſm q̄ actio sit a deo. q.j.a
Distin. xxxvij. Utrū oīs rei ꝓseruatio sit a deo. q.ij.b
Utrū oīs cōpositio sit a deo. q.iij.c
Utrū actio iniusta ſm q̄ hmōi sit a deo. q.j.d
Utrum opatio fortuita ſm q̄ fortuita sit a deo. q.ij.e
Utrum enūciatio falsa ſm q̄ hmōi sit a deo. q.iij.f
Utrū volūtas sit bona t cōmēdabilis rōne boni finis. q.j.a
Distin. xxxviij. Quis sit ille finis ex cuius bonitate voluntas est bona. t ad quē debēt referri nre voluntates ad hoc q̄ sint recte. q.ij.b
Utrū bone volūtatis sit vn⁹ sol⁹ finis an possint eē plēs. q.iij.c
Utrum male voluntates habeāt vnicum finē. q.iij.d
Utrū intentio sit in bis solis q̄ participāt rōnē. q.j.e
Utrū intētio in participātibus rōnē dicat aliquid ex parte intellectus vel ex parte affectus. q.ij.f
Utrū ꝓscia teneat se ex pte intellect⁹, an ex pte affect⁹. q.j.a Distin. xxxix.
Utrū ꝓscia sit habitus innatus aut acq̄situs. q.ij.b
Utrū teneamur ad oē illud q̄ ꝓscia dicat necessariuz esse ad salutem. q.iij.c
Utrū synderisis sit in gñe cognitionis vel affectionis. q.j.d
Utrū synderisis possit p pctm̄ extingui. q.ij.e
Utrum synderisis possit deprauari p pctm̄. q.iij.f
Utrū qualitas operū semp rōnī dicat qualitati intētionis. q.j.a Dist. xl.
Utrum quātū quis intendat tātum faciat. vt sicut opus ab intentione recipit aliquo mō qualitatē. ita etiā recipiat quantitatem. q.ij.b
Utrū intētio absq̄ bonis opib⁹ sufficiat ad vitā eternā. q.iij.c
Utrū opa exteriora aliq̄d addāt supra bonā intētionē rōne sue excellētie t dignitatis. sicut sunt opa priuilegiata. q.j.d
Utrum bona opa addāt supra bonā intentionē quātū ad quātitatem dati. q.ij.e
Utrum bonitas operū addat ad bone intētionis meritū quantum ad numerositatē. q.iij.f
Utrum actio deliberatiua cū diuidat p bonū t malū, vtrum diuidat tanq̄ p differentias oppositas. Dist. xlj. q.j.a
Utrum diuisio actionis deliberatiue p bonum t malū sit per dr̄ias essentiales aut accidentales. q.ij.b
Utrum diuisio actionis deliberatiue p bona t mala sit p differentias immediatas. an sit ponere p dr̄iam tertiam. videlicz actionē indifferentē. q.iij.c
Utrum oē pctm̄ actuale sit voluntariū. q.j.d
Utrū oē pctm̄ sit circavolūtatē sicut circa subiectū ꝓpriū. q.ij.e
Utrū sicut peccare sic ēt puniri sit voluntatis ꝓpriū. q.iij.f
Utrum pctm̄ volūtatis t opis sint duo pcā vel vnū. q.j.a Dist. xlij.
Utrum pctm̄ opis addat supra pctm̄ voluntatis. q.ij.b
Utrum pctm̄ veniale t mortale ꝓueniāt in auersione. q.j.c
Utrū veniale ꝓueniat cū mortali in reatu pene eterne. q.ij.d
Utrū pctm̄ diuidi habeat p dr̄ias materiales tm̄ an etiam per formales. q.j.e
Utrū pctm̄ habeat diuidi p auersionē t ꝓuersionem tāq̄ p dr̄ias ꝓuersas pctoꝝ dr̄ias siue p diuersa pcta. Dist. xliij q.ij.f
Utrū pctm̄ in spūsctm̄ dicat genus pcti distinctum ab aliis generibus pctoꝝ. q.j.a
Utrum peccatum in spiritumsctm̄ semp habeat aliud peccatū preambulum. q.ij.b
Utrum illud pcti genus sit grauissimū. q.j.c
De huius pcti irremissibilitate. q.ij.d
De spēb⁹ huius pcti quātū ad numerū t sufficiētiā. q.j.e
De specibus huius pcti quantum ad vniuscuiusq̄ propriā rationem. q.ij.f
Utrum potentia peccādi sit in nobis a deo. q.j.a Distin. xliij.
Utrum potētia peccandi ſm q̄ hmōi sit mala. q.ij.b
Utrum ptās denominādi sit a deo. q.j.c
Utrum ptās presidendi sit in boīe ſm institutiones nature vel ſm punitionem culpe. q.ij.d
Utrū xp̄iani teneantur subesse tyrānis siue potestati seculari in aliquibus. q.j.e
Utrum religiosi teneant prelatis obedire in oībus q̄ non sunt contra deum. q.ij.f

Rubrice sancti Bonauētu

re in scōm librum sententiarum.

Ostēdit autoritate sacre scripture vnum esse rerum principiū nō plura vt quidā putauerunt. a Disti. j.
Platonis erroz. b
Explanat autoritatē ostendēs q̄d sit creare t q̄d facere. c
Aristotelis erroz. d.
Concludit erroz predictoz euacuationē. e
Concludit fidei ꝓfirmationem. f
Ex cōparatione rerū ad finē ondit reruz distinctionē. g
Scōm distinctionē ꝓdictā assignat diuersam cōparationē ad finē. t determinat finē intellectualis substātie. b
Determinat finē substātie pure corporalis. i
Determinat finē cōpositi ex vtroq̄. s. ex intellectuali t corporali subā inquātum est talis. i. quare aīa sit vnita corpori. k

Volnit dubitationē ad idem.l
Epilogat determiata faciēs viā ad sequētia determinānda.m
Dist. ij. Determinat qñ angeli creati fuerūt. ꝑmittēs ꝓbemiū in quo aperit suam intētionē.a
Mouet ex autoritatibus dubiū de initio duratione ⁊ mēsura angelice creature.b
Determinat veritatē ⁊ confirmat.c
Superius probatā veritatē concludit ꝙ simul cū tpe ⁊ cū mūdo cepit corporalis ⁊ spūalis creatura ⁊ autoritatem in oppositum determinat.d
Determinat vbi angeli mox creati fuerūt. i empyreo. s. qō statim factū repletum est angelis.e
Repetit qñ angeli creati fuerunt.f
Remouet dubitationē quō dicat lucifer ſm Esayā. Ascēdam in celū ⁊ ero silis altissimo cū esset in celo.g
Dist. iij. De quatuor naturalibus attributis angelis in ipso conditionis sue initio.a
Quō recipiunt magis ⁊ minus in attributis.b
Ostēdit quō in aliqbus aliis equalitatē habuerūt.c
Agit de naturali bonitate angelorū ponēs falsam opinionē cū confirmatione sua.d
Ponit opinionē verā cuz sua confirmatione eoꝝ ꝙ dicunt oēs angelos creatos esse bonos. ⁊ aliquaz mozulam fuisse inter creationem ⁊ lapsum.e
Opinionē falsaz reprobat rōes ⁊ autoritates et explanādo.f
De naturali cognitiōe angelorū añ casum vel confirmationē.g
De naturali dilectiōe angelorū añ casuz ad deū ⁊ ad scinuicē.b
Dist. iij. Prosequit qōnē de btitudine quantū ad illos qui ceciderunt ostendens ꝙ nunq̄ beati fuerunt.a
Prosequit qōnē quantū ad illos ꝙ perstiterunt ostendens ꝙ possunt aliquo mō dici beati.b
Resumit que supza de vtrisq̄ determinauit.c
Prosequit questionē de pfectione angelorū an. s. creati sint pfecti an imperfecti innuens ꝙ per distinctionem est respondendum.d
Subiūgit distinctionē ꝙ tribus modis dr pfectū ſm tpus ſm naturā ⁊ vniuersaliter pfectū.e
Resumit ꝓdeterminata breuiter ostēdens qualis facta fuerit angelica natura.f
Dist. v. Oñdit qd sit auerti a deo ⁊ qd sit conuerti ad deū.a
A quo sit auersio ⁊ conuersio. ⁊ tangit breuiter ꝙ a libero arbitrio docens quid sit.b
Determinat vtrū bonis angelis gratia collata sit ad hoc vt efficaciter conuerterent.c
Determinat vtrū malis sit sua auersio imputāda cum gratiaz non habuerint.d
Determinat vtrū auersiōe boni āgeli meruerūt confirmationē.e
Dist. vj. Determinat qꝝ ⁊ quales angeli ceciderūt.a
Determinat vnde ⁊ in quē locū ceciderunt.b
Determinat qualiter ibi habēt ordinē plationū.c
Mouet qōnē de vnitate loci quātum ad angelos minores. an scz oēs demones minores sint in boc aere caliginoso an aliq̄ sint in inferno.d
Mouet qōnē q̄tū ad lucifērū an sit ligatus in inferno ⁊c.e
Oñdit occasionalr modū pfligēdi iter nos ⁊ aduersariū ꝙ de mones semel victi a sctis nō accedūt amplius ad illos.f
Di. vij. Oñdit ꝙ aliq̄ angeli post auersionē ⁊ auersionē sunt p gloriā confirmati. ⁊ aliqui p malicia obstinati.a
Querit de vtrisq̄ an liberū arbitriū habeāt. ⁊ opponit ad boc in partē negatiuā.b
Determinat qōnē supza motā ꝙ būt liberū arbitriū. nec tñ ad vtrūq̄ flecti possunt.c
Explanat autoritatē Hiero. supza adductam.d
Agit de demonū statu post obstinationē q̄tū ad cognitionē. s. ꝙ viuacē sensum nō pdiderūt. ⁊ qbus modis sciāt.e
Agit de potētia demonū respectu creaturaruz generaliter qd possint.f
De ptāte demonū respectu creaturarū qualr possint.g
De ptāte demonū q̄tū cis respectu creaturarū pmittat.b
Di. viij. Determinat modū p quē angeli būt corpora sibi coniūcta.a
Determinat actū ad quē angeli assumūt corpora.b
Mouet questionē quō deus boibus in corporalibus imaginibus apparuit.c

Determinat motā qōnē ꝙ deus in specie qua est de nūq̄ mortalibus apparuit cetera relinquēs dubia.d
Querit vtrū demones intrēt corpora boim substantialiter. an illabanf mētibus boim.e
Determinatio autoritate euāgelica.f
Explanat autoritate gennadij.g
Explanat autoritate Bede.b
Dist. ij. De angelicoꝝ ordinū distinctiōe quātū ad ꝓprietā ꝓditionē. s. q̄ ⁊ quot sint.a
Quid appellet ordo. qualiter ordines angelorū nominent ⁊ q̄ sit rō noīs cuiusq̄ ordinis.b.
Determinat qō sit huius ordinationis principiū. vtrū. s. ordines ab initio creationis ita distincti fuerint.c
Determinat huius ordinationis modum. vtrum. s. oēs angeli eiusdē ordinis sint equales.d
De reparatione ordinū angelicoꝝ quantū ad gradum quō. s. dicat scriptura decimum ordinē ex boibus cōpleri cum non sint nisi nouē ordines.e
De reparatione ordinū angelicoꝝ quātum ad numerū ꝙ. s. homines assumunf iuxta numerū stātium nō lapsoꝝ.f
Dist. x. Ponit diuersas opiniones cū suis confirmationibus de boc an oēs spūs celestes mittanf.a
Obiectio contra illos.b
Mouet dubitationes ⁊ determinat si oēs mittunf. cur vnus tm ordo noīe angelorū censef.c
Michael gabriel raphael de superiori ordine putanf fuisse a qbusdā. ⁊ sunt noīa spirituū ⁊ nō ordinū.d.
Quō determinēt ꝓdictas autoritates que videnf aduersari qui dicunt oēs angelos mitti.e
Ex duabus opinionib ꝓdictis tertiā quasi mediā formatf
Dist. xj. Ostēdit ꝙ boni angeli deputanf ad custodiā. ⁊ mali ad exercitium boim.a
Querit ⁊ determinat vtrū singulis boibus singuli angeli. an pluribus deputatus sit vnus ad custodiā vel exercitū.b
Querit ⁊ rndet ſm primā opinionē vtrū angeli pficiant i merito vel pmio vsq̄ ad iudiciū.c
Rndet ſm opinionē scōam q̄ dicit angelos in qbusdā pmissoꝝ non profecisse.d
Dicta dicendis cōtinuat.a
Dist. xij. Diuersas opiniones circa productionem materie corporaliuz explicat.b
Alterā ex illis opinionibus eligit ⁊ explanat. quō p internalā tpis res corporales condite sunt.c
Quoddā dubiū determinat. s. quo sensu tenebre dicanf nō ee aliquid. ⁊ quō dicanf esse aliquid.d
Determinat qualiter materia corporaliū ſm opinionem plus electam fuerit informis ⁊ confusa.e
Determinat vbi illa materia fuerit locata.f
Anticipādo determinat qb diebus vel in quot ista materia siue mundi facies in ipso primordio fuerit distincta.g
Confirmat quattuor esse modos diuine operationis autoritate alicuius.b
Determinat qñ lux facta fuerit. qz añ oīa alia.a
Dist. xiij. Qualis facta fuerit lux illa corporalis an spūalis.b
Ubi lux illa facta ⁊ vbi posita fuerit.c
De effectu lucis siue de die quē faciebat q̄tū ad spaciū.d
De die q̄tū ad distinguēdi modū. s. de naturali ordine ꝓparationis dierū. ⁊ de illo ꝙ ꝓ mysterio introductus est.e
De die quantū ad complemētum. s. cur sol factus est si lux illa sufficiebat.f
Quō accipiendū sit illud verbū qō deus dixit. fiat an sono vocis id deus dixerit an aliter.g
Quō accipiendū sit qō dr pr operari in filio. vel per filiuz. vel in spūsctō.b
Remouet opinionē beretică insinuās aliā esse expositionē verbi predicti.i
Dist. xiiij Determinat celoꝝ naturā ſm veritatē.a
Determinat celoꝝ naturā ſm quorūdā opinionē ꝙ putāt celuz illud esse ignee nature qbus ꝓsentit Aug.b.
Tangit qōnem de figura celi.c
Querit de motu.d
Remouet dubitationē quare tacuit scriptura in ope scōe dieī qō in alijs dixit.e

Agit

Agit de distinctione celorum determinãs veritatẽ qñ aque cõ gregate sunt in vnum locum.f
Soluit dubitationem vbi congregate sunt aque.g
Agit de productione luminariũ cõpans ea opib⁹ alioꝝ diez.b
Determinat quare luminaria celi facta sunt.i
Distin. xv. Determinat de productione animalium ex aquis.a
Determinat veritatem de productione animalium ex terra.b
Querit vtruz post peccatũ venenosa aialia noxia facta fuerit an propter peccatũ nocere ceperint prius facta innoxia.c
Querit vtrum minuta animalia tunc creata fuerint.d
Determinat de operum diuinorum cõsummatõe oñdẽs qualr in pductione bois facta est ꝛ psummata distinctio rerum.e
Explicat diuersas sentẽtias catholicoꝝ tractatorum de eadẽ rerum distinctione.f
Explicat veritatem de septime diei requie.g
Questionez mouet ꝛ determinat qualr accipiẽdũ sit ꝙ dr dẽ cõplesse opꝰ suũ septio die cũ tũc reꝙcuerit ab oi ope suo.b
Distin. xvj. Continuat dicta dicendis.a
Inducit autoritatẽ sacre scripture in qua ostendit ꝙ quẽ modũ homo pductus cõparetur ad suũ effectiuũ principium.b
Subdit predicte autoritatis explanationẽ ꝙ imago ꝛ similitudo accipit hic a diuersis diuersimode. c.
Ponit explanationẽ iducte autoritatis ſm alioꝝ opinionẽ. d
Ponit explanationẽ iducte autoritatis ſm suã opinionẽ. e
Ex veritate determinata concludit conclusionẽ corrolariã ꝙ homo dr imago ꝛ ad imaginẽ. filius vo imago nõ ad imaginem.f
Distin. xvij. Determinat veritatẽ de pductione aie in se. vtrũ de aliquo facta fit an nõ. ꝛ qñ facta fit. ꝛ quã gram habuerit i creatiõe.a
Remouet quozũdã hereticoꝝ errorẽ q̃ putauerũt animam eẽ de substantia dei.b
Determinat de pductione aie in relatione ad corpus. vtrum deus creauerit aiam in corpore vel extra corpus.c
Querit vtrũ deus fecerit bouem in etate pfecta.d
De bois formati locatione in se. q̃ extra paradisuz creatus in paradiſum positus est. ꝛ quare ita factũ fit.e
De loco paradiſi quãtũ ad cẽta q̃ sunt ligna paradiſi. inter q̃ erat lignũ vite. ꝛ lignũ scie boni ꝛ mali.f
Distin. xviij. De formatione corporis mulieris ex viro in comparatione ad cãm finalẽ.a
De formatione corporis mulieris ex viro in comparatione ad causam materialẽ.b
De formatione corporis mulieris ex viro in comparatione ad cãm efficientẽ.c
De formatione corporis mulieris ex viro in comparatione ad cãm formalem.d
Ponit opinionẽ quoꝝdã erroneã de pductiõe aie mulieris.e
Subiungit aliã opinionẽ nõ minus falsam.f
Ponit veritatẽ catholicã.g
Falsitatẽ impugnat. ꝛ confirmat vitatẽ autoritate aug. ꝛ hiero. b
Distin. xix. Determinat veritatẽ de primo bois statu añ peccatum. ſ. qualis fuerit ſm corpus ꝛ ſm aiam.a
Explanat veritatẽ predictã.b
Mouet determinandã qõnẽ circa immortalitatẽ. vtrum immortalitas quam habuit ante peccatũ esset de cõditione nature. an ex gratie beneficio.c
Mouet aliã dubitationẽ q̃ bz ortũ ex illa. vtrũ ſi nõ foret pẽ ptum vt de illo ligno comederet. ꝛ alijs nõ illo vteretur. an posset nõ mori. Et determinat ſz opiniones diuersas.d
Distin. xx. Determinat de mõ procreationis filioꝝ ſi nõ peccassent primi parentes. ꝛ quales nascerenꝰ filij.a
Quare in paradiſo nõ coierũt duobus modis soluit.b
Determinat de tpe translationis. vtrũ natis filijs p successiones an simul oẽs transferendi essent.c
Determinat quales nascerenꝰ filij quantũ ad corpus. vtrũ pfectionem stature ꝛ vsum mẽbroꝝ habẽtes qualis bõ primꝰ fuit conditus.d
Ambigua Aug. verba ponit vbi tñ vr innuere ꝙ filij ꝛ paruuli possint mẽbroꝝ vtr officijs.e
Quibusdã nõ absurde placuit ꝙ filij paruuli nascerenꝰ ꝛ p accessum tpis in statura ꝛ in alijs sicut nũc pficerẽt. qõ nõ eẽt vicium imputandum.f
Oppositio q̃rũdã volẽtiũ pbaꝛ eos posse viuꝛ sine alimõia.g
Quales nascerẽꝰ filij quãtũ ad aiaz. vtrũ sicut statura corpis ita ẽt sensu mẽtis paruuli nascerenꝰ. ꝛ p accessum tpis pficerẽt sẽsu ꝛ noticia veritatis an. ſ. mox nati i bis eẽnt pfecti.b
Cõtra illoꝝ sniam opponunt quidam.i
De bois trãslatione in meliozẽ statũ. ꝛ de duobus bonis altero bic dato altero pmisso.k
Determinat de tẽtatione primi bois quãtũ ad motiuum.a
Distin. xxj. Determinat de tẽtatione primi bois quãtũ ad instrm.b
Determinat de tẽtatione bois primi quantũ ad pgressum vel tẽtationis modum.c
Determinat gñales modos tẽtãdi qui duo sunt.d
Concludit ppter tẽtationẽ preambulã remissibilitatẽ humani peccati.e
Determinat veritatẽ de gñe primi pcti gñaliter.a
Distin. xxij. Remouet dubitationẽ an elatio pcesserit in mẽte bois.b
Determinat veritatẽ de gñe pcti viri ꝛ mulieris ſpãliter. c
Remouet dubitationẽ que fuit elatio viri an crediderit ꝛ voluerit qõ mulier.d
Determinat veritatẽ q̃s eoꝝ peccauerit magis grauiter.e
Remouet dubitationẽ ortã ex verbis Aug. q̃bus pdicte snie aduersari videtur.f
Inquirit an peccatũ illõ ex ignorãtia pcesserit. ꝛ an p eaz beat excusari.g
Queritur vñ pcesserit primi pcti malicia cũ natura bois esset incorrupta.b
Inquirit an voluntas precesserit illud pctm.i
Determinat quare deus pmiserit bouem tentari sciens eũ esse casurum.a
Distin. xxiij. Determinat qualiter bõ cognitionẽ habuit. vtrũ p disciplinã ꝛ studium. an per diuinũ donũ.b
Determinat qualẽ cognitionẽ habuit. bõ ante lapsum de rebꝰ creatis.c
Determinat qualẽ cognitionẽ habuit de deo.d
Determinat qualẽ cognitionẽ habuit de seipso.e
Determinat veritatẽ ad q̃d datũ fuerit illud adiutoziũ. ſ. lib. ar. bois per quod stare potuit.a
Distin. xxiij. Remouet dubitationẽ qualis fuerat illa rectitudo ꝛ bonitas volũtatis in qua creatus est.b
Explicat qõ fuit illõ adiutoziũ notando. ſ. arbitrij libertatẽ. c
Explicat qõ fuit illud adiutoziũ diffiniẽdo.d
Assignat dr̃iam sensualitatis ad rõnẽ.e
Ostẽdit viã p quã cognosci possit ꝛ discerni illa dr̃ia.f
Determinat qualiter pctm in viribus aie habeat pgressuz ad consummationem. ostẽdens ꝙ talis est ordo peccãdi vel cadendi in nobis qualis fuit in primis bouibus. ſ. ꝙ in nobis ẽ vir ꝛ mulier ꝛ serpens.g
Determinat qualr in nobis fieri habeat pgressus culpe.b
Repetit p̃determinata ad maiorẽ explanationẽ.i
Ponit quandã similitudinẽ ostẽdens ꝙ mulier sine viro damnari nõ põt. i. mortale non est qõ in sola delectatione tenek cogitationis.k
Breuiter epilogat ꝛ rõnez sue digressionis assignat quare. ſ. hec de aie partib⁹ dixit.l
Multiplicitatẽ huius nois sensualitas ad maiorẽ euidẽtiam manifestat.m
Distin. xxv. Determinat quid sit liberum arbitrium.a
Ex diffinitione liberi arbitrij elicit ꝙ liberũ arbitriuz nec est p̃sentiũ nec p̃teritoꝝ sed futuroꝝ. ꝛ boꝝ nõ est quozũlibet sz futuroꝝ ptingentiũ.b
Mouet dubitationẽ q̃ q̃s posset sollicitari. an supza posita de scriptio liberi arbitrij ꝓueniret deo vel bis q̃ glificati sunt.c
Determinat motã dubitationẽ ostẽdẽs qualiter deus angeli ꝛ q̃ iã dti sunt habẽt liberũ arbitriũ.d
Determinat gradus libertatis arbitrij i bole ſm diuersos status seu tẽpoza.e
Assignat quattuoꝝ status bois in q̃bus libertas arbitrij bz augeri ꝛ minui.f
Determinat per quid minui bz arbitrij libertas. g
Agit de libertate arbitrij a coactione.b
Agit de libertate a pctõ seu culpa.i
Qui bũt hãc libertatẽ. ſ. a pctõ ꝛ p quid.k
Questio de libertate ad malum. an sit ipa libertas liberi arbitrij.l

Questio alia de libertate ad bonū. an ipsa sit libertas arbitrij an non.m
Certa determinatio vtriusq; questiōis q̄a dicit libertas ad bonum ⁊ ad malum esse libertas arbitrij.n
Agit de libertate a miseria.o
Breuiter epilogat ostēdēs quo genere libertatis li.ar. intelligi debeat minui per peccatum.p
Distin. xxvj. De libertate que sit ex gratia ⁊ que ex natura.q
Determinat quid sit illud adiutoriū li.ar. superadditū quāū ad actum siue effectum.a
Determinat quid sit illud adiutoriuz li.ar. superadditum quātum ad subiectum.b
Q; bona voluntas comitatur gratiam.c
Determinat quid sit illud adiutorium li.ar. superadditū q̄tuz ad donum gratuitum.d
Determinat veritatem de eodē adintorio q̄tum ad volūtatez siue q̄tum ad li.ar. ordinatur. ostendēs q̄ volūtas bona que p̄uenitur gratia quedam dei dona p̄uenit.e
Remouet dubitationē ortā ex eo qō oz fidē esse ex volūtate.f
Quedam adhuc addit que grauiorē faciūt questionē. s. q̄ cogitatio boni p̄cedit fidem.g
De illa cogitatione boni que p̄cedit fidē plene differitur.b
Subiungit veritatis recapitulationem.i
Distin. xxvij. Comparat gratiam p̄uenientem ad subsequētem ſm idētitatem ⁊ diuersitatem. inquirēs vtrū vna eadēq; sit gratia que dicitur operās ⁊ cooperans.a
Compat gr̄az ad virtutē ⁊ ad merēdi efficaciā. iq̄rēs q̄d sit ipa gr̄a ⁊ qūo merek augeri. ⁊ de tribus generibus bonorum.b
In quibus bonis sit liberum arbitrium.c
Determinat questionez qua queritur de cōparatōe gratie ad virtutem soluēs ſm opinionem cōmuniorem.d
De fide itidem dicit q̄ non est ex homine sed ex deo trī.e
De gratia que liberat voluntatem. que si virtus est. non est ex libero arbitrio. ⁊ sic non est motus mentis.f
Determinat questionem qua queritur de cōparatione gratie ⁊ virtutis ad meritum.g
Quod bona voluntas gratie p̄incipaliter est. ⁊ etiam gratia est. sic ⁊ omne meritum.b.
Ex qua ratione dicitur fides mereri iustificationem ⁊ alia.i
De munerib⁹ virtutū. ⁊ de gratia que nō est sed facit meritū.k
Epilogus.l
Distin. xxviij. Ponit improbationem heresis pelagiane que circa potestatē libe. arbi. errabat.a
Rūdet ad pelagianoz argumētationē qua dicūt nullū eē culpādū si non vitat vel facit illud qō est sibi impossibile. ex q̄ sumunt due rōnes quas magister duobus improbat respōsis.b
Respōdet ad illud qō pelagius dicebat. q̄ nihil est tā in nra potestate q̄ volūtas. ac si diceret bonū vel malus operari in nostra voluntate est sine gratia dei.c
Respondet ad illud qō pelagius dicebat. q̄ credimus nostrū est. q̄ autē bonū operamur illius est. quod traxit ex duobus locis ab Aug. ad qō magister duo ponit responsa.d
Subiungit catholice veritatis expressionem.e
Distin. xxix. Inquirit vtrum liberum arbitrium hominis ante lapsum egucrit gratia operante vel cooperante.a
Utrum homo ante lapsum gratiam ⁊ virtutes habuerit.b
Determinat cuiusmodi pena homo fuit punitus propter peccatum sc̄z pena ejectionis de paradiso.c
Quomodo intelligēdū sit illud ne sumat de ligno vite ⁊ comedat ⁊ viuat in eternum.d
De flāmeo gladio ante paradisum posito.e
Determinat dubium ortum ex predictis. an sc̄z homo ante peccatum comederit de ligno vite.f
Distin. xxx. Quare nō sunt facti imortales si comederunt de ligno vite.g
Ponit partem probemialem ostendens q̄ per adam peccatū ⁊ pena transiit in posteros.a
Determinat propositū principale. ostendens vtrum illud peccatum fuerit originale vel actuale.b
Quomodo peccatum intrasse in mundum dicunt.c
Hic aperit illud esse peccatū originale qō trāsit in posteros.d
Supposito q̄ peccatū primoz parentum sit originale. inquirit vtrum sit pena vel culpa.e
Quod originale peccatū est culpa autoritatibus p̄bat.f
Inquirit vtrū pctm originale sit cōcupiscētia vel alia culpa.g
Quid nolle p̄cupiscētie intelligak que dicitur fomes peccati.b
Quod per adaz originale peccatū in omnes intrauit id est cōcupiscentia.i
Quod sit illud peccatū in quo oēs peccauerunt. sc̄z originale quod ex inobedientia processit.k
Ex quo sensu dictum est per inobedientiā vnius multi sunt cōstituti peccatores.l
Quod peccatum originale in adam fuit ⁊ in nobis est.m
Obiectio quorūdam cōtra id qō supra dictum est. oēs in adaz fuisse homines.n
Qūo oēs dicunk in adā fuisse qui peccauit ſm rōnem seminalem. ⁊ qūo ex deo descenderint. s. lege propagationis.o
Quod nihil extrinsecum conuertitur in humanā substantiā q̄ est ex adam.p
Distin. xxxj. Ponit falsaz opinionē circa traductionē peccati originalis q̄ a p̄e trāscat in filios nō solū ſm carnē sed etiā ſm animā. a
Ponit false opinionis improbationem ostendēs q̄ originale nō bz traduci per traductionem anime.b
Ostendit veritatē q̄ originale traducik mediante carne.c
Remouet dubitationē qua queritur an originalis peccati cā sit culpa an pena.d
Quare dicatur originale hic dicitur cum epilogo.e
Obiectio quorūdam nitentiū probare peccatū non traduci ex lege coitus.f
Distin. xxxij. Qūo originale pctm deleak in baptismo ex parte anime.a
Qūo originale pctm curek in baptismo ex parte carnis.b
De pena p̄cupiscentie que remanet in carne ⁊ in anima. ex quo autore sit deo sc̄z vel alio.c
Utrum deus ex iustitia debeat culpam originalem anime imputare cum non possit vitare.d
Quare deus vult animā corpori maculato coniūgere scīēs eā inde maculari ⁊ ideo dānari.e
Qualis creatur anima a suo creatore.f
Distin. xxxij. Mouet questionē an peccata oīm p̄cedentiū patrū paruuli originaliter trahant vt pctm ade.a
Notam questionē determinat ſm aliorum opinionem.b
Ponit modum per quem Augu. illā qōnez dissoluit. vbi appāret q̄ eam pertractat ambigue.c
Ostendit q̄ peccatū originale nec intendak nec multiplicetur propter peccata p̄imoz parentū quantū ad penā.d
Determinat de grauitate actualis peccati ade.e
Determinat de remissione actualis peccati ade.f
Mouet dubitationē ortaz ex apparenti contrarietate in Ezodo ⁊ Ezechīle.g
Determinat illam apparentē contrarietatem exponēdo auctoritates q̄tum ad intellectum litteralem.b
Expōit autoritates p̄dictas q̄tū ad sēiuz mysticū vl moralē.i
Distin. xxxiij. Aperit suā intentionē in generali que de p̄dicto actuali aliquertenda sunt.a
Ostendit q̄ pctm vel malū ortū habet a causa bona.b
Ostendit q̄ peccatū seu malū est a voluntate libera.c
Ostēdit q̄ pctm seu malū ē a bono p̄firmās autoritate aug.d
Elicit corrclarium q̄ regula dyaleticoruz de contrarijs fallit in his scilicet bono ⁊ malo.e
Remouet dubium ortum ex verbis p̄opheticis quibus dicit ve bis qui dicunt bonum malum.f
Ponit peccati notificationes quid sit peccatū.a
Narrat diuersorum opiniones de peccato.b
Distin. xxxiv. Vera sententia de peccato p̄ponitur.c
Autoritatibus sanctorum confirmat voluntates ⁊ actus oēs esse bona inquantum sunt.d.
Oritur primū dubium ex hac positione q̄ omnia que sunt bona sunt.e
Oritur secundum dubium ex hac positione q̄ peccatū est corruptio boni.f
Oritur tertium dubium ex hac positione q̄ corruptio boni est pena.g
Distin. xxxv. Adducit autoritates quibus ostendit q̄ vnum peccatū sit alterius peccati pena.a
Mouet questionē vtrū peccatuz ſm idē sit culpa ⁊ pena. an ſz diuersa. ⁊ determinat ſm aliorum opinionem.b
Magr̄ explanat opinionem alienā q̄ nō omne peccatū est pena peccati

pena peccati.c.
Determinat questionē propositam ꝑm propriam opinionem cōfirmans eam autoritate sanctorum.d.
Determinat quoddā dubiū in autoritatib⁹ predictis positū.e
Distin. xxxvij. Epilogum facit ad alia transiturus.f.
Explicat aliorum opinionem qui dicunt malos actus nullo modo esse a deo.nec eē bonos.siue in eo ꝙ sunt.siue alio modo.a.
Ponit opinionis predicte defensionē qualiter scilicet determināt verba Augu.premissa quibus ait.Omne quod est.inquātum est.bonum est.b.
Ex predictis elicit quādam conclusionē.s.ꝙ ꝑz illos res alique sunt que a deo non sunt quibus homines mali sunt.c.
Opponit contra aduersam opinionem ex illo verbo deus autor malorum non est.d.
Ponit cōmonitionem vt erudiat.e.
Remouet dubium ꝙ de peccato nō de pena intelligit.cū dicit deus non est autor mali.f.
Distin. xxxviij. Determinat ꝙ ex parte finis venit rectitudo volūtatis.a.
Determinat quis sit ille finis ostendēs ꝙ deus est finis oīs bone actionis qꝛ charitas est.nec tm̄ spūssanctus.sed etiā xp̄s ⁊ pater.nec hi sunt tres fines sed vnus.b.
Determinat de vnitate finis respectu bonarū voluntatū.c.
Mouet ⁊ determinat dubiū de duobus finibus cōstituēdis.d.
Querit differentiā voluntatis ⁊ intētionis ⁊ finis ꝑm rōnem.e.
Querit differentiā voluntatis ⁊ intentionis ⁊ finis ꝑm rem.f.
Distin. xxxix. Mouet questionem ꝙ cū voluntas sit de his que homo naturaliter hꝫ.quare peccatum fore dicatur.cum nullū aliud naturale peccatum sit.a
Opponit contra determinationē predictam.vt clarius agat de voluntate.inquirēs quare actus voluntatis sit pctm̄.si actus aliarum potentiarū non sunt peccata.b.
Mouet dubium quomodo homo qui seruus est peccati.naturaliter vult bonum.c.
Soluit dubium ꝑm varias opiniones.d.
Distin. xl. Ostendit ꝙ actus pensari habeant boni vel mali ex intentione vel fine.a.
Inquirit vtrum generaliter hoc sit veruꝫ ꝙ bonitas operū causetur ex bonitate intentionis recitās multorū opiniones.b
Confirmat alteram illarum opinionū autoritate Aug.qui iudicat opa ex intētione ⁊ causa preter ea que per se sunt pctā.c
Redit ad confirmandum reliqua.d.
Distin. xlj. Mouet questionem ⁊ determinat ꝑz quorūdam opinionem.an omnis intentio vel actio eorum qui carent fide sit mala.a
Obijcit contra determinationem priorem adiūgens illi qōni quādam responsionē.b
Ponit aliam determinationem quibus modis actio eoꝝ bona est.qui fidem non habent.c.
Querit vtrū omne pctm̄ exteri⁹ sit volūtariū seu a volūtate.d
Querit vtrum omne peccatū sit in volūtate.e
Quomodo intelligatur illud nō nisi voluntate peccat.f
Concludit de peccato interiori ⁊ exteriori ꝙ sint volūtaria.g
Inquirit differentiam inter peccata operis ⁊ volūtatis.⁊ determinat ꝑm duplicem opinionem.a
Ponit ⁊ respondet obiectionibus que impugnare vidētur opinionem magis probabilem.b Distin. xlij.
Querit qualiter reatus possit manere peccato abeunte.⁊ inde accipitur differentia originalis ⁊ actualis peccati.qꝛ actuale transit actu ⁊ remanet reatu.originale econuerso.c
Ostendit ꝙ reatus multipliciter accipit in scriptura.ex quo accipitur differentia mortalis peccati ⁊ venialis.d
Tangit quinqꝫ consuetos modos diuidendi peccata.e
Septem vicia capitalia.f
Remouet dubitationē que ortū hꝫ ex vna illarū diuisionū.g
Quomodo quodlibet horum scꝫ superbia ⁊ cupiditas dicat radix omnium malorum.h
Determinat de peccato in spm̄sanctū qđ dicit etiā peccatuꝫ ad mortem cōparando illud ad alia peccatorum genera.a Distin. xliij.
Determinat quid sit peccatū in spm̄sctm̄ ꝑz assignationē per differentias eius magis notas que sunt obstinatio ⁊ desperatio.b
Soluit dubiū vtrum omnis obstinatio sit peccatū in spiritum sanctum.c
Ponit assignationem peccati in spiritūsanctū per differentias eius minus notas.d.j.
Ponit illius assignationis explanationē.d.ij.
Subiungit diffinitiuam ⁊ cōmunē.assignationē peccati in spiritumsanctum ꝑm Amb.e
Remouet dubium de verborū illorum distinctione.f
Querit vnde sit potentia peccandi.⁊ determinat quod non est a deo ꝑm quorundam opinionem.a Distin. xliiij.
Ostendit pluribus autoritatib⁹ potētiā peccandi esse a deo.b
Determinat dubium vtruꝫ aliquando resistendū sit potestati.c
Continuatio qua ex scđo libro ad tertium transit.d

Finis.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg